

# Posvátná medicína

written by Vladimír Bartoš | 7. 3. 2026

John Ohm

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš



Germánská Nová Medicína (GNM) může na první pohled převrátit naše chápání zdraví naruby, ale ve skutečnosti jsme se na věci dívali příliš dlouho obráceně. „La Medicina Sagrada” (Posvátná medicína) rozvíjí to, co chiropraxe ví již více než 100 let: že inteligence těla je mimořádně schopná uzdravovat (hojit) – a že i ty „nejděsivější” symptomy mají nejen svůj účel, ale i předvídatelný průběh a řešení. Konečně nacházíme pevnou půdu pod nohama a pronikáme do nových vědeckých oblastí těla a psychiky. Zde se budu hlouběji zabývat tím, co jsem se naučil, a nabídnu další způsoby, jak uvažovat o tomto fascinujícím tématu.

Začneme několika překvapivými studiemi o polních myších a křečcích. Tyto studie, jejichž původním cílem bylo zjistit, zda kouř způsobuje rakovinu, přinesly hluboké potvrzení principů GNM. Když vědci vystavili kouři polní myši i křečky, překvapivě se rakovina plic vyvinula pouze u polních myší, zatímco u křečků se obecně nevyskytla. Mnoho křečků dokonce přežilo své protějšky, které nebyly vystaveny kouři.

Tento záhadný rozdíl zmátl tradiční vědce, ale z pohledu GNM dává dokonalý smysl. Vzhledem k jejich biologické historii a programování předků víme, že polní myši žily nad zemí na polích, kde zápach kouře signalizoval život ohrožující nouzovou situaci. Pro tyto myši kouř znamená oheň a oheň znamená bezprostřední nebezpečí. Jejich biologie je tedy naprogramována tak, aby

reagovala na tuto hrozbu a vyvolala to, co GNM nazývá konfliktním šokem „strachu ze smrti“.

V GNM aktivuje šok „strachu ze smrti“ biologický program řízený mozgovým kmenem. Tento program způsobuje růst dalších buněk v plicních sklípcích, aby organismus mohl absorbovat více kyslíku a přežít vnímanou hrozbu. V podstatě se tělo snaží maximalizovat příjem kyslíku, aby přežilo nebezpečí, což vede k růstu buněk plicních sklípků.

Křečci se však vyvinuli tak, aby žili pod zemí, kde kouř není zakódován jako strach ze smrti. Nemají stejnou biologickou reakci na kouř, protože v jejich přirozeném prostředí po dlouhá staletí kouř málokdy, pokud vůbec, signalizoval bezprostřední nebezpečí. Když jsou tedy vystaveni kouři, křečci nespustí tento biologický adaptační program růstu buněk plicních sklípků.

[To, co bylo kdysi biologickou záhadou, se v rámci GNM stává jasným a logickým projevem inteligentní adaptace.](#) Moderní vědci by mohli hledat genetické rozdíly, aby vysvětlili, proč křečci „nedostávají rakovinu“ z kouře, a doufat, že najdou „gen bojující proti rakovině“. Tento přístup však opomíjí širší souvislosti: klíčový rozdíl spočívá v historii vývoje a zděděných biologických reakcích těchto dvou druhů.

Polní myši se vývojově přizpůsobily prostředí, kde kouř znamenal bezprostřední nebezpečí, a tak si během generací vyvinuly programovanou reakci na tuto hrozbu. Křečci mají naopak odlišnou historii vývoje, žijí pod zemí, kde kouř nepředstavuje nebezpečí. Jejich biologie je přizpůsobena jiným nebezpečím, což znamená, že na kouř nereagují stejným způsobem.

Stejnou logiku lze aplikovat i na člověka. Můžeme si položit otázku, jaká je biologicky zakódovaná moudrost týkající se lidského zdraví a jaký životní styl a prostředí nejlépe vyhovují našemu zdraví jako druhu?

Porozumění těmto nuancím nabízí neuvěřitelné poznatky o tom, proč někteří jedinci onemocní určitými chorobami, zatímco jiní ne, ale odhaluje také něco většího. Zdůrazňuje význam našich individuálních zkušeností v souvislosti s dědictvím našich předků a to, jak tyto faktory formují naše biologické reakce.

## **Odhalení prediktivní síly ve zdraví**

GNM vrhá mnoho světla na rozdíly ve zdravotních výsledcích mezi jednotlivci i živočišnými druhy. Nyní se ponořme do revoluční prediktivní síly, kterou nám GNM jako lidem nabízí – první přírodní věda o zdraví.

Jedním z převratných aspektů GNM je její schopnost předpovídat a rozumět zdravotním stavům skrze optiku biologických programů. Jádrem této prediktivní schopnosti je objev Hamerových ohnisek (HH) v mozku. [Lokalizací těchto HH v konkrétních mozkových relé můžeme zjistit, které biologické programy jsou v daném okamžiku aktivní v těle jedince.](#)

Představte si, že najdeme HH v relé plicních sklípků mozkového kmene. To by nám sdělilo tři zásadní informace:

1. Jedinec prožil konflikt „strachu ze smrti“, náhlý a akutní strach ze smrti buď své vlastní, nebo někoho blízkého.
2. Jeho tělo reaguje na tento konflikt množением buněk v plicních sklípcích, aby zvýšilo absorpci kyslíku – inteligentní mechanismus přežití.
3. Jakmile se konflikt vyřeší, HH v mozku se změní, což vede k zánětlivé fázi hojení v orgánu, plicních sklípcích, charakterizované příznaky jako kašel a hlen, protože buňky se rozpadají a odstraňují.

I bez CT skenu mozku nám porozumění principům GNM umožňuje provádět pozoruhodně přesné předpovědi o zdraví jednotlivce. Tím, že rozpoznáme, zda někdo zažil určitý biologický konfliktní šok (Dirk Hamer Syndrome – DHS), můžeme předvídat, zda se jeho tělo zapojí do přesného biologického programu adaptace. Navíc můžeme předpovědět, že když se daný konflikt vyřeší, tělo vstoupí do nezbytné fáze hojení specifické pro daný orgán, která se projeví jako akutní, symptomatický zánětlivý stav. Představte si, že bychom takový zánět vnímali jako hojení bez akutního strachu nebo paniky.

Skutečná síla prediktivní schopnosti GNM je však nejzřetelnější, když máme k dispozici skeny mozku. CT sken může přesně identifikovat aktivní HH v mozku a potvrdit, zda konflikt spustil biologický program. Tento poznatek je neuvěřitelně silný a umožňuje nám vidět přímou souvislost mezi mozkovou aktivitou, psychickými prožitky a fyzickými symptomy.

S ohledem na budoucnost je potenciál přenosných zařízení magnetické rezonance (MRT) obzvláště vzrušující. Představte si malé, dostupné zařízení, které by rodiny nebo holističtí terapeuti mohli použít ke skenování mozku a mapování aktivních biologických programů. S takovým zařízením by rodina mohla skenovat mozek svého dítěte a sledovat aktivaci biologických programů.

S těmito informacemi mohou dělat následující:

1. Identifikovat aktivní programy: Rodiny mohou identifikovat nové biologické programy, jakmile se v těle aktivují, a získat tak vhled do stresujících zážitků dítěte, které by jinak mohli přehlédnout. Tyto stresující konflikty pak mají přímý vliv na orgány.
2. Porozumět obsahu biologického konfliktu: Znalost toho, které mozkové relé a orgán jsou ovlivněny biologickým programem, umožňuje dekodovat konkrétní konflikt, který daný jedinec musel prožít. Například program mozkového kmene a plicních alveolů naznačuje prožitek konfliktu „strachu ze smrti“, zatímco program vnější kůže mozkové kůry naznačuje „separační konflikt“.
3. Předpovědět fáze hojení: Po identifikaci aktivního konfliktu mohou rodiny předvídat příznaky fáze hojení, jako je zánět nebo jiné regenerační procesy, které nastanou, když bude konflikt vyřešen. Tím se zajistí, že budou připraveni a příznaky je nepřekvapí.

Představte si, jaký klid by to mohlo přinést. Symptomy by se již neobjevovaly z ničeho nic a nevyvolávaly by strach a paniku. Místo toho by rodiny měly

jasnou představu o tom, co mohou očekávat a proč se to děje. Tato znalost mění přístup naší kultury ke zdraví a nahrazuje strach a pověry porozuměním a předvídavostí.

Tento revoluční systém také umožňuje jednotlivcům řešit projevy související se zdravím u jejich původní příčiny. Každý příznak odpovídá biologickému programu ovlivňujícímu orgán, který se váže k HH v mozgovém relé, a tedy ke specifickému typu biologického konfliktu. Porozuměním těmto souvislostem můžeme předvídat a řídit zdraví efektivněji než kdykoli předtím.

Potenciální hodnota těchto znalostí je nezměrná, zejména v ruku chiropraktika nebo holistického lékaře, který již pracuje v rámci salutogenního modelu péče (více o tom níže). Představte si svět, ve kterém zdravotní symptomy, včetně rakoviny, již nejsou záhadné ani děsivé. Místo toho jsou chápány jako přirozené, předvídatelné reakce na životní konflikty a výzvy.

S GNM stojíme na prahu nové éry ve zdravotních vědách – éry, která nás osvobozuje od strachu a dává nám schopnost předvídat, jak se s důvěrou a jistotou orientovat ve svém zdraví.

### **Integrace salutogeneze a polyvagální teorie**

Na naší cestě Germánskou Novou Medicínou (GNM) jsme objevili její hlubokou prediktivní sílu a revoluční poznatky, které nabízí v oblasti zdraví a nemoci. Nyní se podívejme na to, jak širší pojmy salutogeneze a polyvagální teorie obohacují naše chápání tohoto nového paradigmatu zdraví.

Salutogeneze, termín vytvořený lékařským sociologem Aaronem Antonovským, přesouvá pozornost od udržování nemoci k vytváření zdraví. [Zdůrazňuje důležitost zlepšování přizpůsobivosti a odolnosti, které jsou základem našeho zdraví.](#) Ústředním bodem salutogeneze je náš Smysl pro koherenci (SOC), který se skládá ze tří klíčových faktorů: srozumitelnosti, zvladatelnosti a smysluplnosti. V podstatě představují schopnost jedince porozumět (předvídat), zvládat a nacházet pozitivní smysl ve stresujících životních situacích.

Tento rámec je dokonalým doplňkem GNM v kontextu děsivých symptomů. Schopnost předvídat a rozumět biologickým adaptačním mechanismům, které se vyskytují v reakci na konflikty, jak zdůrazňuje GNM, se dokonale shoduje s myšlenkou srozumitelnosti v salutogenezi. Když jedinci pochopí, že jejich symptomy jsou předvídatelnými reakcemi na konkrétní konfliktní šoky, získají pocit kontroly a zvladatelnosti nad svým zdravím. Toto pochopení jim také pomáhá najít smysl v jejich prožitcích a transformovat strach v pocit síly.

Polyvagální teorie, vyvinutá Dr. Stephenem Porgesem, zkoumá vztah mezi naším nervovým systémem, sociálními vazbami a zdravím. Zdůrazňuje klíčovou roli bloudivého nervu (nervus vagus), který reguluje náš fyziologický stav a ovlivňuje naši schopnost navazovat vztahy s ostatními. Podle této teorie je pocit bezpečí a podpory ostatních nezbytný pro to, aby náš nervový systém fungoval na optimální úrovni zdraví.

Z pohledu GNM je biologický konfliktní šok (DHS) téměř vždy izolující zážitek, který narušuje náš pocit bezpečí a sounáležitosti. [Polyvagální teorie nabízí pragmatické řešení: komunitní a sociální podporu, která nám pomáhá dosáhnout ideální odolnosti nervového systému a funkčního stavu.](#)

Nyní se podívejme na klíčovou roli bloudivého nervu a koncept vagotonie ve fázi hojení. Ti, kdo studují GNM, vědí, že fáze hojení po vyřešení konfliktu je charakterizována takzvanou „prodlouženou vagotonií“. To znamená, že hojení a zotavení po vyřešení konfliktu je zprostředkováno bloudivým nervem. Proto jsou v této fázi klíčová všechna opatření, která podporují funkci bloudivého nervu, zejména vytváření pocitu bezpečí.

Není překvapením, že pocit bezpečí a podpora komunity jsou zásadní pro úspěšné zotavení. „Vagotonie“, stav nervového systému charakterizovaný dominancí parasympatického nervového systému, je nezbytná pro hojení. Tento stav je zásadní během fáze po vyřešení konfliktu, kdy se tělo aktivně hojí a opravuje. Funkce vagotonie však do značné míry závisí na tom, zda se jedinec cítí v bezpečí. Bez tohoto pocitu bezpečí může být proces uzdravování narušen, což může vést ke komplikacím, zejména pokud je fáze hojení intenzivní kvůli dlouhodobé předchozí konfliktní zkušenosti.

Porozumění skryté schopnosti využívat vagotonii pro sebe i ostatní může změnit náš přístup k uzdravování. Když jedinec po vyřešení konfliktu vstoupí do fáze hojení, jeho tělo potřebuje stabilní a bezpečné prostředí, aby bloudivý nerv mohl optimálně fungovat. Tato fáze je citlivým obdobím, kdy jsou zdroje těla nasměrovány na buněčnou obnovu a zotavení celého systému, což činí roli bloudivého nervu zásadní.

Představte si člověka, který právě vyřešil významný konflikt. Jeho tělo přechází do vagotonie a zahajuje fázi hojení. Pokud tento člověk v tomto kritickém období zažije akutní paniku nebo strach, může to mít negativní vliv na jeho uzdravení. Akutní stres narušuje stav vagotonie, brání procesu hojení a potenciálně zhoršuje příznaky. To podtrhuje význam vytvoření prostředí, které podporuje funkci bloudivého nervu.

Zde vstupuje do hry pragmatická stránka salutogeneze a polyvagální teorie. Salutogeneze klade důraz na zlepšení přizpůsobivosti a odolnosti, pomáhá jednotlivcům budovat jejich smysl pro koherenci (SOC) – schopnost porozumět, zvládat a nacházet smysl ve svých stresových zážitcích, a polyvagální teorie zdůrazňuje význam sociálních vazeb a bezpečnosti pro optimální fungování nervového systému. Tyto rámce poskytují základ pro úspěšný systém zdravotní péče budoucnosti.

Z pragmatického hlediska je nejlepším způsobem, jak podpořit bloudivý nerv a fázi hojení vagotonie, spojit lidi v poznání a porozumění tomu, co tělo vyjadřuje. Když komunita rozumí konfliktu, kterému jedinec čelil, a biologickému programu, který byl aktivován, může nabídnout soucit, empatii a praktickou podporu. Toto kolektivní porozumění zabraňuje panice a strachu, které jsou signály nebezpečí narušujícími vagotonií.

Představte si rodinu, která využívá poznatky GNM k podpoře člena rodiny ve fázi hojení. Tím, že rodina rozpozná symptomy jako součást předvídatelného

biologického programu, může poskytnout pocit bezpečí a stability. (Kromě toho může jejich chiropraktik vytvořit informovaný prostor pro hojení a komunitu s praktickou podporou nervového systému a fyzického těla.) Tím se vytvoří prostředí, ve kterém bloudivý nerv může účinně napomáhat hojení.

Spojení mezi myslí a tělem je v tomto kontextu hluboké. My, jako lidé, se můžeme stát vědomými spolutvůrci naší cesty k uzdravení.

### **Mozkové konstelace a psychické poruchy**

Výzkum Dr. Hamera nabízí nový rámec nejen pro pochopení biologických symptomů jako reakcí na neočekávané konfliktní šoky, ale jde ještě dále a přináší nové poznatky o „psychických poruchách“.

Hamer odhalil, že tyto poruchy nebo „psychózy“, jako jsou bipolární poruchy, agresivita nebo obsedantně kompulzivní chování (a mnoho dalších), pocházejí z „konstelace“ HH, které ovlivňují protilehlé hemisféry mozku (dva nebo více konfliktů dopadajících do diametrálně odlišných částí mozku). Jinými slovy, jedinec se v životě potýká se dvěma nebo více odlišnými biologickými konflikty, které se spojují. S nástupem konstelace v mozku pozorujeme okamžitou a významnou změnu v osobnosti jedince. Celá tato oblast výzkumu je jednou z nejzajímavějších částí Germánské Nové Medicíny a má potenciál revolučně změnit studium psychologie, včetně vývoje dítěte, rodičovství a výchovy, a nabízí naději pro ty, kteří jsou těmito stavy postiženi.

### **Nová přírodní věda: Praktické znalosti o vrozené inteligenci**

Germánská Nová Medicína je právem považována za „novou přírodní vědu“. Toto označení je velmi významné. Stejně jako ekologie, biologie nebo fyzika má potenciál být nepostradatelná pro náš pokrok jako lidského druhu. Jak bychom měli tuto „novou přírodní vědu“ chápat? Jedním ze způsobů je připomenout si, co B.J. Palmer, tvůrce chiropraxe, označil jako „praktické znalosti vrozené inteligence“.

Ve svých pozdějších letech chtěl B.J. chiropraktikům předat důležitou zprávu pro budoucnost. „Potřebuje chiropraxe vrozenou inteligenci?“ zeptal se. „Těžko si dokážu představit, že by nějaká chiropraktická škola mohla být prospěšná svým studentům nebo že by její absolventi mohli být prospěšní svým pacientům, aniž by měli praktické znalosti o vrozené inteligenci, která vidí vše, ví vše a dělá vše. Nikdo nemůže znát základy chiropraktiky, pokud nezná, nerozumí a nemá praktické znalosti o vrozené inteligenci, která je v živém, nemocném i zdravém těle a která umožňuje vše.“

Slova B.J. Palmera poskytují důležitý filozofický základ pro pochopení nové přírodní vědy o zdraví, která je dnes k dispozici. V jádru „funkční znalosti vrozené inteligence“ jde o důvěru. Jak se harmonizujeme s vrozenou inteligencí života? Prostřednictvím důvěry. Důvěra je více než jen volba; je to dovednost, kterou můžeme rozvíjet. V naší schopnosti důvěřovat máme vynikající a zásadní klíč k našemu zdraví a naší budoucnosti.

V dnešní době je však právě to výzvou. Jak můžeme důvěřovat vrozené inteligenci života, když máme celý rámec medicíny, který její projevy

označuje za „maligní“? Pravdou je, že nemůžeme důvěřovat vrozené inteligenci, pokud zůstaneme věrní tomuto systému. A to je naše dilema. Pokud budeme i nadále vnímat životní sílu v nás jako „zlou“ a „maligní“ a budeme ji obviňovat ze strachu, nikdy nedosáhneme svého plného potenciálu jako druh. Nebo lépe řečeno, tento plný potenciál se v nás nikdy nebude moci svobodně rozvinout.

Abychom v sobě pěstovali důvěru ve vrozenou inteligenci, musíme nahradit naše nahromaděné „racionální“ obavy rozumnou důvěrou, založenou na znalostech a důkazech o fungování vrozené inteligence. To je dar GNM: ukázat, že vše, co tělo dělá, včetně všech symptomů, které projevuje, je pozoruhodně inteligentní a odhaluje biologický účel v kontextu našich životních zkušeností.

Když dosáhneme racionální lásky k životu, přírodě a tělu, pak můžeme konečně odhalit „funkční znalosti“ vrozené inteligence a uvidíme, jak život ve své celistvosti skutečně vyjadřuje inteligenci. Tehdy se naše chápání vyvine v posvátnou důvěru; nejen v myšlení, ale i ve vědomí, že tělo bude vždy optimálně řídit naši budoucnost v souladu s našimi nejvyššími touhami a cíli, pokud k tomu bude mít volnost. Když nám naše tělo vysílá signály, zejména ve formě symptomů, musíme je vnímat jako důležité zprávy pro nás v daném okamžiku, plné významu a záměru, nikoli náhodné nebo bezvýznamné, ale právě naopak: nesmírně moudré.

Když se v tomto historickém okamžiku spojíme, můžeme zažít naplnění vrozeného potenciálu lidstva. Ačkoli se některé aspekty našeho světa mohou jevit jako neřešitelné, odráží to pouze „nemožný zázrak“, který žije v nás a který může překonat jakoukoli překážku. Tím, že se naučíme budovat důvěru, rozvíjíme v sobě tento nemožný zázrak a uvolňujeme skutečně posvátnou sílu uzdravení. S touto silou přichází schopnost žít moudře a smysluplně. A pokud se naučíme, jak s ní pracovat, může se stát silou, která naplní naši budoucnost a odhalí hloubku našich lidských vzájemných vazeb, naši lásku a uznání jeden pro druhého a svět, o kterém naše srdce vědí, že je možný.

Poznatky a objevy GNM představují dar, který je třeba pěstovat a rozvíjet. Začíná to úctou a pokorou, které nám pomáhají zbavit se starých, zakořeněných modelů myšlení, a umožňují nám obnovit sebevědomí a vzájemně se oslavovat. [Každý z nás má v sobě schopnost dosáhnout velkých věcí – větších, než jsme si kdy dokázali představit – prostřednictvím našeho opětovného spojení s přirozenou inteligencí přírody.](#) Tím, že se v tomto historickém okamžiku spojíme s láskou a důvěrou k našim tělům, k sobě samým a k sobě navzájem, můžeme zažít naplnění přirozeného potenciálu lidstva.

Rád o tomto naplnění přemýšlím v souvislosti s vývojem novorozeného dítěte. Jsme jedno lidstvo, které se učí stát vzpřímeně a dělat první kroky v životě. Rozluštění vrozené inteligence těla představuje naše první kroky na cestě, která nás zavede na místa, o kterých jsme nikdy nemysleli, že jsou možná.

Naše filozofická evoluce spolu s novou vědou GNM nás vybízí k přehodnocení našich názorů na zdraví, uzdravování a lidskou zkušenost. Otevírá nám cestu k přijetí nového paradigmatu, ve kterém tělo a mysl spolupracují v dynamickém, propojeném procesu. Máme před sebou potenciál revolučně změnit náš přístup ke

zdraví, pragmaticky řečeno, a vést nás k budoucnosti, ve které budeme kráčet vzpřímeně jako lidská rodina, plně v souladu s moudrostí našich těl a jasností našich myslí.

### **Nový pohled na nákazu a metastázy**

V moderní medicíně je hypotéza buněčných „metastáz“ široce přijímána. Například lékař může najít primární nádor v játrech pacienta a později objevit další nádor v plicních alveolech. Tradičně se v této sekvenci předpokládá kauzální mechanismus zprostředkovaný buňkami. Germánská Nová Medicína (GNM) však nabízí hlubší pochopení tím, že bere v úvahu psychickou zkušenost paniky, strachu a šoku při objevu „primárního“ nádoru.

V klinickém prostředí je nádor často označován jako „maligní“ a „smrtelný“. Pokud pacient interpretuje tuto diagnózu jako „strach ze smrti“, psychika prostřednictvím přesného přenosu v mozgovém kmeni aktivuje jeden nebo více buněčných růstů v plicních alveolech. Sekundární nádory tedy nejsou způsobeny materiálním přenosem „maligních buněk“, ale indukovanou reakcí strachu v psychice a mozku, která vede k biologické adaptaci (buněčnému růstu) v jiném orgánu.

Další zakořeněnou myšlenkou v moderní medicíně je „nakažení“ jako způsob přenosu příznaků nemoci. Koncepte mikroskopického nakažení se snaží vysvětlit, proč onemocní dvě nebo více osob, které se nacházejí v těsné blízkosti. GNM však ukazuje, jak lze tyto příznaky predikovat vyšetřením mozku. Například když více osob zažívá stejný biologický konfliktní šok, jejich mozky jsou ovlivněny současně.

Když rodina nebo komunita čelí kolektivnímu šoku, jejich nervové systémy se synchronizují s konfliktem a po jeho vyřešení společně vstupují do fáze hojení po konfliktu, která je provázena zánětlivými procesy. Historickým příkladem je kolektivní konfliktní šok první světové války, po jejímž skončení v roce 1918 následovala takzvaná „španělská chřipka“.

Kromě toho mohou příznaky jedné osoby vyvolat konfliktní šok u jiné osoby. Pokud se druhá osoba obává příznaků jako „vysoce nakažlivých a nebezpečných“ nebo se hluboce zajímá o nemocnou osobu, může zažít vlastní konfliktní šok. Například otec trpící angínou po vyřešení osobního konfliktu „neschopnosti spolknout sousto“ (např. ztráta nájemní smlouvy nebo pracovní půjčky) může vyvolat strach u svých blízkých. Jejich obavy o jeho zánět a potíže s jídlem by mohly vést k jejich vlastnímu konfliktu „neschopnosti spolknout sousto“, což by mělo za následek zánět mandlí, jakmile se jeho příznaky zlepší a jejich obavy o něj pomínou.

Kromě toho, když vůdčí osobnost nebo autorita ve skupině zažije biologický konfliktní šok, může její nervový systém rezonovat s okolím a vyvolat podobné biologické programy ve skupině. Tato myšlenka naznačuje, že utrpení jedné osoby může ovlivnit nervový systém ostatních a vést k podobným reakcím. V každém případě však musí existovat prvek „šoku“, aby se mohl spustit biologický program adaptace.

Tyto výzkumy, umožněné empirickým zahrnutím psychiky do biologie,

zprostředkované mozkiem a nervovým systémem, nabízejí nové pochopení jevů, které byly dosud zahaleny strachem. Germánská Nová Medicína poskytuje perspektivní rámec pro budoucnost zdravotní péče, zdůrazňující propojenost psychiky, mozku a orgánů, což především potvrzuje Hippokratovu přísahu „neškodit“, což v těchto případech znamená „nevyvolávat strach a paniku“.

*Doporučené zdroje:*

GNMOnlineSeminars.com

LearningGNM.com

NewMedicine.ca

**Další texty ke studiu:**

[GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® \(GNM\)](#)

[GNM: TEORIE METASTÁZ](#)

[Ewa Leimer: Je to důležité pro náš lidský život a naše přežití jako lidského druhu mít komplexní znalosti Germanische Heilkunde?](#)

[Kódové chování mozku – základ biologických konfliktů](#)

[Je Germánská Nová Medicína vědecká?](#)

[Germánská Nová Medicína](#)

---